

BELEEF EEN BOEK

Veerle
Malschaert

Ik heb hem een half jaar geleden gekocht, op de luchthaven, op weg naar Italië, het nieuwste boek van Connie Palmén *Jij zegt het*. En ik heb hem nog niet uit.

Ik ben er pas onlangs in begonnen, nadat hij na ongelezen meegenomen is op tripjes naar Rome, Firenze, Venetië, Winterberg en Parijs om nadien nog maanden thuis naast mijn bed te liggen wachten op mij.

Of ik op hem?

Een boek vraagt tijd. In een hectisch leven als mama van twee heel kleine kindjes die nog veel zorg en aandacht vragen, mijn eigen stukken maken en 's avonds vaak gaan optreden, komt blijkbaar op de laatste plaats van het to-do-lijstje: een boek lezen. Ik plof me, als ik 's avonds niet moet spelen, na een drukke dag veel sneller in de zetel om een film of goeie reeks op digitale tv te zien. En af en toe geraak ik zelfs weer eens naar de film en naar theater. Maar een boek lezen dat komt er de laatste jaren gewoon amper of niet meer van.

Een boek roept niet zo luid en hard, een boek ligt stil en gesloten te wachten tot iemand op hem afstapt, hem vastneemt, opent en vasthoudt en leest.

Ik heb hem dan eindelijk geopend toen hij me

riep in alle stilte. En ik ben beginnen lezen en veel meer dan dat. Van bij de eerste pagina word ik geraakt. Genietend van iedere zin en elk woord stop ik regelmatig met lezen. Ik wacht dan even om alle woorden en gedachten te laten binnendringen, ze te proeven en voelen voor ik verder lees. Ik herlees sommige stukjes om ze te herkauwen, luidop of stil, en om geen nuance te missen in mijn gretigheid. Ik moet ook af en toe stoppen om te huilen omdat ik zo ontroerd word en dingen herken, dingen die me diep in mijzelf raken.

Hij is nog steeds niet uit, maar hij is er wel, stil en toch heel aanwezig, want het verhaal is begonnen en bezig en ik lees verder, als ik kan en wil, als ik tijd en zin heb, helemaal op mijn eigen tempo. Ik rek het uit en slok het soms op om dan weer te wachten en verder.

Het is echt een belevenis, dat was ik vergeten. Een zeer interactieve belevenis zelfs, waar je heel intiem en heel persoonlijk zelf het verhaal mee maakt in je gedachten met je emoties en je fantasie. Nog veel meer dan in de film of het theater, ben jij de belangrijkste deelnemer. Jij en alleen jij laat het verhaal tot leven komen. Wat een fijne herontdekking dat een boek lezen zo een belevenis is.

Veerle Malschaert